

รูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อ พัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม

The framework for managing early childhood level curriculum in educational
institutions to develop holistic learning experiences for students

จุฑามาศ สุมณเมธี, คณิต สุขรัตน์

หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยปทุมธานี

Juthamas Sumonmattee, Kanit Sukkarat

Master of Education Degree Program Field of Study: Educational Administration Pathum Thani University

Corresponding Author E-mail : Jumthamas@gmail.com kanit.s@ptu.ac.th

(Received : June 10, 2024 ; Edit : June 18, 2024; accepted : June 19, 2024)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม วิธีดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การศึกษาองค์ประกอบและแนวการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์ การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม จากกรณีศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน และการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีแนว ปฏิบัติที่ดี จำนวน 3 โรงเรียน โดยการเลือกแบบเจาะจง และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา 2) การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม ตรวจสอบรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา 3) การประเมินรูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู จำนวน 100 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อ พัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยการ บริหารหลักสูตร องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารหลักสูตร องค์ประกอบที่ 3 การจัด ประสบการณ์การเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดทฤษฎีเพื่อพัฒนานักเรียน
อย่างเป็นองค์รวม และ องค์ประกอบที่ 4 ประสิทธิภาพการพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม และผลการประเมินความ เหมาะสม
และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: บริหารหลักสูตร, ระดับปฐมวัย, ประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษา, พัฒนานักเรียน

Abstract

The purpose of this research is to develop a management model for the early childhood curriculum organized by Learning experiences in educational institutions to develop students holistically the research method consists of 3 steps as follows: 1) Studying the components and management guidelines of the early childhood curriculum that provides experiences. Learning in educational institutions to develop students holistically from the analysis of relevant research documents, interviews with 7 experts and interviews with administrators of 3 schools with good practices by selecting purposively. and analyze data by content analysis. 2) Creation and examination of an early childhood curriculum administration model that organizes learning experiences in educational institutions to develop students holistically. The format was examined by 7 experts and the data was analyzed by content analysis. 3) Evaluation of the early childhood curriculum administration model. that organizes learning experiences in educational institutions to develop students holistically the sample group consisted of 100 school administrators and teachers using multi-stage random sampling. Data were analyzed using statistics, percentages, means, and standard deviations.

The research results found that

The early childhood curriculum management model that organizes learning experiences in educational institutions to develop students holistically consists of 4 components: Component 1: curriculum management factors; Component 2: curriculum management processes; Component 3: organizing learning experiences by integrating the concept of multiple intelligences to develop students holistically; and Component 4: effectiveness of holistic student development. The results of the evaluation of suitability and feasibility are at a high level and the benefits are at the highest level.

Keywords: Curriculum administration, Early childhood level, Learning experiences in educational institutions, Student development

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาปฐมวัยเป็นการจัดการศึกษาที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะเป็นรากฐานของชีวิตมนุษย์ การพัฒนาเด็กปฐมวัยจึงควรเริ่มต้นตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปี ซึ่งนักการศึกษาและนักจิตวิทยามีความคิดเห็นตรงกันว่า การพัฒนาเด็กในวัยนี้เป็นช่วงเวลาสำคัญสำหรับการพัฒนาทางสมองของบุคคลโดยเฉพาะระบบประสาทและเซลล์สมองจะเจริญเติบโตประมาณ ร้อยละ 70-80 ของผู้ใหญ่ ดังนั้นการจัดการศึกษาในช่วงวัยนี้จึงเป็นการเตรียมความพร้อมให้เด็กได้เจริญเติบโตเต็มตามศักยภาพ โดยให้การอบรมเลี้ยงดูควบคู่กับการให้การศึกษาที่เป็นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ดังจะเห็นได้ชัดจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดกรอบแนวทางในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นปฐมวัยเพื่อให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษาระดับประถมศึกษา จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาให้สมกับวัย ซึ่งในยุคปัจจุบันเกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างมากและรวดเร็ว ส่งผลให้ประเทศต่างๆ เกิดความเปลี่ยนแปลง ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นทางด้านวิทยาศาสตร์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ทำให้แต่ละประเทศ ไม่สามารถอยู่ได้โดยลำพัง ต้องอาศัยความร่วมมือซึ่งกันและกัน เพื่อเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลง และเตรียมความพร้อมที่จะเผชิญกับวิกฤตการณ์ในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะเกิดขึ้น และปัจจัยสำคัญในการเผชิญความเปลี่ยนแปลงคือ “คุณภาพของคน” เพราะคนเป็นกำลังสำคัญใน การขับเคลื่อนให้สังคมรู้เท่าทันต่อความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้อง กับหลักการของแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) กล่าวว่า “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย การพัฒนาคนให้มี ความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติ ที่รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรม คุณธรรม โดยพัฒนาคนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่ สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้าง คนให้ใช้ประโยชน์ และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม อย่างเหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสำนักนาย รัฐมนตรี, 2560, น. 4)

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 และจัดให้สอดคล้องกับหลักการของหลักสูตร โดยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุม เด็กทุกคน ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม

และวัฒนธรรมไทย ตลอดจนยึดพัฒนาการและการพัฒนาเด็กโดยองค์รวม ผ่านการเล่นและกิจกรรมที่หลากหลายเหมาะสมกับวัย รวมทั้งจัดประสบการณ์ให้เด็กสามารถดำรงชีวิตประจำวันตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างมีคุณภาพและมีความสุข มีคุณธรรม จริยธรรม รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และรักความเป็นไทย ตลอดจนสร้างความรู้ความเข้าใจและประสานความร่วมมือในการพัฒนาเด็กระหว่างสถานศึกษากับพ่อแม่ ครอบครัว และชุมชนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, น.4) โดยเครื่องมือที่จำเป็นอย่างยิ่งในการปฏิรูปคือ การศึกษา ควรมีเป้าหมายที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อให้ระบบการศึกษาสามารถ ตอบสนองความต้องการทาง เศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้า ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การพัฒนาคุณภาพของคนจึงเป็นรากฐานของการพัฒนา ชีวิตและพัฒนา ประชากรให้มีความสามารถในการดำรงชีวิต สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580 กล่าวว่าการศึกษาคือเครื่องมือ สำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนา กำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม ได้อย่างเป็นสุขในกระแส การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้าง ความได้เปรียบของประเทศเพื่อวางรากฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศอย่างเป็นระบบ โดยจำเป็นต้องมุ่งเน้นการพัฒนาและยกระดับคนในทุกมิติ และในทุกช่วงวัยให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ดี เก่ง และมีคุณภาพพร้อมขับเคลื่อน การพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพในการแข่งขัน และยืนหยัดบนเวทีโลก (สำนักงานเลขาธิการของ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2561-2580, 2562, น. 30)

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, น. 2-4) กล่าวว่า การจัดการศึกษาปฐมวัยตามปรัชญา วิสัยทัศน์ของหลักสูตรบนพื้นฐานความรู้ความเข้าใจ ในแนวคิดและหลักการจัดการศึกษาปฐมวัยมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาเด็กทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างเป็นองค์รวมสมดุลครบทุกด้าน ซึ่งตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ผลรวมสุดท้าย คือ ผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวม สมดุลครบ ทุกด้านของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาอย่างเป็น องค์รวมทั้งด้าน ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา สอดคล้องกับ กาญจนา คุณรังสีสมบูรณ์ (2560) ได้กล่าวว่า ปัจจุบันการเรียนการสอนในระดับชั้นอนุบาลของสถานศึกษาแต่ละแห่ง แบ่งออกเป็น 2 ช่วงอายุ คือ เด็กที่อายุต่ำกว่า 3 ปี เมื่อเข้าสู่ระบบของสถานศึกษา กระบวนการเรียนรู้เน้นที่การอบรม เลี้ยงดูเพื่อส่งเสริมการเลี้ยงดู และส่งเสริมพัฒนาการการเรียนรู้ที่เหมาะสมเป็นรายบุคคล ช่วงอายุ 3-5 ปี กระบวนการเรียนรู้เน้นที่การอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาเพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาทั้งด้าน ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาตามวัยและตามความสามารถแต่ละบุคคล ซึ่งสอดคล้อง กับพระราชบัญญัติการพัฒนาศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2562 มาตราที่ 8 กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ของ สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยต้องเป็นไปเพื่อเตรียมความพร้อมของเด็ก และต้องไม่เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการสอบแข่งขันระหว่างเด็กปฐมวัย (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี , 2562, น. 30) นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หมวดที่ 4 มาตราที่ 22 บัญญัติว่าการจัดการศึกษาต้อง ยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญ ที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542, น. 9)

ปัจจุบันการเรียนการสอนในระดับชั้นอนุบาลของสถานศึกษาแต่ละแห่ง มีความแตกต่างกันคือ เริ่มต้นที่อายุต่างกัน โดยพื้นฐานนั้นเมื่อดูตามอายุของเด็ก หากเด็กอายุ 3 ขวบ เมื่อนำเข้าสู่ระบบ ของสถานศึกษา การเรียนการสอนควรเป็นเรื่องของการอบรมเลี้ยงดูเตรียมความพร้อม การฝึก ระเบียบวินัย การฝึกเข้าสังคมต่าง ๆ เพื่อฝึกการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ดังนั้นการฝึกพื้นฐานเหล่านี้ ตั้งแต่เด็กก็จะติด ตัวไปจนโต และหากเป็นการเรียนการสอนลักษณะเช่นนี้ ถือว่ามีความเหมาะสมตาม พระราชบัญญัติการพัฒนาศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2562 มาตราที่ 8 กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ของสถานพัฒนา เด็กปฐมวัย ต้องเป็นไปเพื่อเตรียม ความพร้อมของเด็ก และต้องไม่เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการสอบ แข่งขัน ระหว่างเด็กปฐมวัย (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2562 , น. 30)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษารูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัย ที่จัดประสบการณ์ การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปใช้ ในการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียน อย่างเป็นองค์รวมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบและแนวทางการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม
3. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม

สมมติฐานการวิจัย

รูปแบบการบริหารหลักสูตร ระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวมผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและแนวทางการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัย ที่จัดประสบการณ์ การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวมการศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1.1 การศึกษาองค์ประกอบของการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม จากเอกสารงานวิจัย

1.แหล่งข้อมูล

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดเบื้องต้น ในการวิจัย โดยการศึกษาหลักการแนวคิด และสาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร
- 1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
- 1.3 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย
- 1.4 แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีปัญหา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตารางวิเคราะห์เนื้อหา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศซึ่งเผยแพร่เป็นตำรา เอกสาร หรือเผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นที่ 1.2 การศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์ การเรียนรู้ ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม โดยสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อศึกษาแนวทาง การบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ ในสถานศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนอย่าง เป็นองค์รวมตามองค์ประกอบของการบริหารหลักสูตรที่ได้จากการ วิเคราะห์ เอกสาร ในขั้นที่ 1.1 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. แหล่งข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 7 คน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิไว้ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น ที่สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นอนุบาล มีความรู้ มีประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหาร หลักสูตรสถานศึกษา และได้รับรางวัลการจัดประสบการณ์พัฒนาเด็กปฐมวัยในด้านต่างๆ หรือเป็น โรงเรียนอนุบาลต้นแบบ จำนวน 3 คน

กลุ่มที่ 2 เป็นครูผู้สอนระดับปฐมวัย สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น มีความรู้ มีประสบการณ์ในการจัด ประสบการณ์ การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยและมีผลงานได้รับรางวัลด้าน การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย จากหน่วยงานต่าง ๆ จำนวน 4 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์ องค์กรประกอบ การบริหารหลักสูตรระดับ ปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structure Interview) เพื่อสัมภาษณ์ความคิดเห็น เกี่ยวกับองค์ประกอบการบริหารหลักสูตรระดับ ปฐมวัยที่จัด ประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม โดยแบ่งแบบ สัมภาษณ์ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 2 ประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางดำเนินงานตามองค์ประกอบ การบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัด ประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียน อย่างเป็นองค์รวม ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ปัจจัยการบริหาร หลักสูตร 2) กระบวนการของ หลักสูตร3) กระบวนการใช้หลักสูตรการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาเพื่อพัฒนา นักเรียนอย่างเป็นองค์รวม และ 4) ประสิทธิภาพการพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม

ตอนที่ 3 ข้อเสนออื่น ๆ

2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ การบริหาร หลักสูตรระดับ ปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียน อย่างเป็นองค์รวม เพื่อกำหนดประเด็นสัมภาษณ์

2.2.2 ผู้วิจัยกำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับองค์ประกอบ การบริหาร หลักสูตรระดับ ปฐมวัยที่ จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียน อย่างเป็นองค์รวม

2.2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์ตามขอบเขตของเนื้อหาที่สร้างขึ้น นำ เสนอให้กับที่ปรึกษา เพื่อขอ คำแนะนำและปรับปรุงแก้ไข ให้แบบสัมภาษณ์มีความสมบูรณ์และตรงตาม วัตถุประสงค์

2.2.4 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบ ความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) และความ เหมาะสมของภาษาของแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้อง

2.2.5 นำผลที่ได้จากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบสัมภาษณ์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) (วารณี แกมเกต, 2555, น. 220-221)

2.2.6 ผู้วิจัยปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ให้มีความเหมาะสมตามค่า IOC และข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้ง

2.2.7 ผู้วิจัยได้แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยปทุมธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวม ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

3.2 ผู้วิจัยติดต่อประสานผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนัดหมาย วัน เวลาและสถานที่ในการเข้า สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

3.3 ดำเนินการสัมภาษณ์ในประเด็นที่กำหนดจากแบบสัมภาษณ์ ณ สถานที่ ตามวัน เวลาที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยการถอดเทป และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นที่ 1.3 การศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษา เพื่อพัฒนา นักเรียนอย่างเป็นองค์รวม จากสถานศึกษาที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice)เป็นการสัมภาษณ์เพื่อศึกษาแนวทางการบริหาร หลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์ การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหาร สถานศึกษา ที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) จำนวน 3 โรงเรียน

1. แหล่งข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนระดับ ปฐมวัย สังกัดสำนักงานศึกษาธิการ จังหวัดขอนแก่น ที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) โดยเลือก แบบเจาะจง (Purposive Selection) มีเกณฑ์ใน การคัดเลือก ดังนี้

1.1 สถานศึกษาด้านแบบการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัย ซึ่งได้สถานศึกษา ที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) จำนวน 3 โรงเรียน ดังนี้

1.1.1 โรงเรียนการกุศลวัดหนองแวง

1.1.2 โรงเรียนบ้านพร้อมบุญ

1.1.3 โรงเรียนวัดศรีจันทร์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การสัมภาษณ์แนวทาง การบริหารหลักสูตรระดับ ปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวมในสถานศึกษา ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structure Interview) เพื่อสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัด ประสบการณ์การเรียนรู้ ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม โดยแบ่งแบบสัมภาษณ์ ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 2 ประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามองค์ประกอบ การบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัด ประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่าง เป็นองค์รวม ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ปัจจัยการบริหาร หลักสูตร 2) กระบวนการของหลักสูตร 3) กระบวนการใช้หลักสูตรการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาเพื่อพัฒนา นักเรียน อย่างเป็นองค์รวม และ 4) ประสิทธิภาพการพัฒนาเด็กเรียนอย่างเป็นองค์รวม

ตอนที่ 3 ข้อเสนออื่น ๆ

2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบการบริหาร หลักสูตรระดับ ปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม เพื่อกำหนดประเด็นสัมภาษณ์

2.2.2 ผู้วิจัยกำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับองค์ประกอบ การบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัย ที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวมในสถาน ศึกษา

2.2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์ตามขอบเขตของเนื้อหาที่สร้างขึ้นนำเสนอ กับที่ปรึกษา เพื่อขอ คำแนะนำและปรับปรุงแก้ไข ให้แบบสัมภาษณ์มีความสมบูรณ์และตรงตาม วัตถุประสงค์

2.2.4 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบ ความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) และความ เหมาะสมของภาษาของแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น

2.2.5 นำผลที่ได้จากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบสัมภาษณ์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) (วรรณิ แกมเกต, 2555, น. 220-221)

2.2.6 ผู้วิจัยปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ให้มีความเหมาะสมตามค่า IOC และข้อเสนอแนะ ของ ผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้ง

2.2.7 ผู้วิจัยได้แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยปทุมธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวม ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ

3.2 ผู้วิจัยติดต่อประสานผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนัดหมาย วัน เวลาและสถานที่ในการเข้าผู้สัมภาษณ์

3.3 ดำเนินการสัมภาษณ์ในประเด็นที่กำหนดจากแบบสัมภาษณ์ ณ สถานที่ ตามวันเวลาที่กำหนด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยการถอดเทปแล้ววิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์ การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนา นักเรียนอย่างเป็นองค์รวมการสร้างรูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถาน ศึกษา เพื่อ พัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม เป็นการยกร่างและตรวจสอบความเหมาะสม ของร่างรูปแบบ การบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่ จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียน อย่างเป็นองค์รวมโดยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 2.1 การยกร่างรูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนา นักเรียนอย่างเป็นองค์รวม ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำผลการศึกษาจากขั้นตอนที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบและแนวทาง การบริหารหลักสูตรระดับ ปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียน อย่างเป็นองค์รวมมายกร่างรูปแบบการบริหารหลักสูตร ระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม

2. นำร่างรูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถาน ศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนอย่าง เป็นองค์รวมที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณา ความถูกต้อง และความเหมาะสมในการใช้ภาษาแล้ว

นำไปปรับปรุงแก้ไข

3. นำข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปดำเนินการปรับปรุงแก้ไขและจัดทำร่างรูปแบบ การบริหารหลักสูตรระดับ ปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม

ขั้นที่ 2.2 การตรวจสอบร่างรูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์ การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อ พัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม ในการตรวจสอบร่างรูปแบบ การบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ใน สถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียน อย่างเป็นองค์รวมที่จัดทำไว้ในขั้นที่ 2.1 มาตรวจสอบความเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้ วิธีการ ประเมินตรวจสอบแบบฉันทามติ (consensus) โดยผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรระดับ ปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ใน สถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม โดยการใช้ แบบตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบ โดยการเลือกแบบ เจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 7 คน ซึ่งกำหนดคุณสมบัติ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นผู้รับผิดชอบการบริหารการสถานศึกษาที่มีความรู้และประสบการณ์และเป็นผู้บริหารระดับนโยบาย การศึกษา จำนวน 3 คน

กลุ่มที่ 2 เป็นครูผู้สอนระดับปฐมวัย สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น มีความรู้ มีประสบการณ์ในการจัด ประสบการณ์ การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยและมีผลงานได้รับรางวัลด้าน การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย จาก หน่วยงานต่าง ๆ จำนวน 4 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบความ เหมาะสม ของรูปแบบการบริหารหลักสูตร ระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์ การเรียนรู้เพื่อพัฒนา นักเรียนอย่างเป็น องค์รวมในสถานศึกษา ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บ รวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์ การเรียนรู้ใน สถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม มีลักษณะเป็นแบบ ตรวจสอบ รายการและบันทึกความคิดเห็นเพิ่มเติม

2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 นำองค์ประกอบของร่างรูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัด ประสบการณ์การเรียนรู้ใน สถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม มาจัดทำเป็นรายการ ประเมินแต่ละรายการ

2.2.2 สร้างแบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารหลักสูตร ระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การ เรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม เสนออาจารย์ ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและความ สมบูรณ์ของการใช้ภาษา

2.2.3 นำข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มาปรับปรุงแก้ไขให้ สมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการ สัมภาษณ์

2.2.4 นำแบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับ ปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การ เรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวมเก็บข้อมูล จากผู้ทรงคุณวุฒิเป็นรายบุคคล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยปทุมธานีในการทำ หนังสือถึงผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อขอความ อนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ

2. ผู้วิจัยส่งหนังสือและส่งแบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ ถึงผู้ทรงคุณวุฒิทางไปรษณีย์ พร้อมแนบโครงร่าง วิทยานิพนธ์ ร่างรูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัด ประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวมใน สถานศึกษา

3. ดำเนินการเก็บข้อมูล และรับฟังข้อเสนอแนะแนวทางปรับปรุงรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิ ตามวัน เวลาที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้แบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับ ปฐมวัย ที่จัดประสบการณ์การ เรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม มาจัดทำ ข้อมูลและสรุปวิเคราะห์ผลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และนำ

ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ไปปรับปรุงแก้ไข ร่างรูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนา นักเรียนอย่างเป็นองค์รวม นำเสนอที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัด ประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวมโดยการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารหลักสูตร ระดับปฐมวัยที่จัด ประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวมไปใช้ ดำเนินการ ดังนี้

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มประชากร ได้แก่ ได้แก่ สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษาระดับปฐมวัย และครูผู้สอนปฐมวัย จำนวน 100 คน โดยผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi Stage Sampling) เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหาร หลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนอย่าง เป็นองค์รวม โดยเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของผู้บริหารสถานศึกษา ระดับปฐมวัยและครูปฐมวัยที่มีต่อองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัด ประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่าง เป็นองค์รวม มีลักษณะเป็น มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 2 ประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์รูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่าง เป็นองค์ รวมไปใช้ในการพัฒนามีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 ผู้วิจัยนำรายละเอียดของรูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัด ประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่าง เป็นองค์รวมที่ปรับปรุงจากการตรวจ สอบความเหมาะสมของรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ มาจัดทำเป็นข้อคำถามแล้วเสนอต่ออาจารย์

2.2.2 ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของ รูปแบบ การบริหาร หลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนา นักเรียน อย่าง เป็นองค์รวม

2.2.3 ผู้วิจัยนำร่างแบบประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของ รูปแบบ การบริหาร หลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนา นักเรียนอย่าง เป็นองค์รวมเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสมและการใช้ภาษา

2.2.4 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.2.5 ผู้วิจัยได้แบบประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของ รูปแบบฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการ โดยผู้วิจัยทำหนังสือขอ ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากมหาวิทยาลัยปทุมธานีจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล โดยเก็บรวบรวม ข้อมูลด้วยการใช้บริการทางไปรษณีย์ และบางส่วนเก็บ รวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จากแบบสอบถาม ที่ส่งไป จำนวน 100 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 100 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากมหาวิทยาลัยปทุมธานี

3.2 ส่งหนังสือจากมหาวิทยาลัยปทุมธานีพร้อมแบบประเมินไปยังกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทาง ไปรษณีย์ และได้รับกลับคืน จำนวน 100 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อประเมินความเป็นไปได้และความเป็น ประโยชน์ของรูปแบบการบริหาร หลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนอย่าง เป็นองค์รวมไปใช้ ด้วยค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการแปล ความหมายของค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 103)

4.51 - 5.00 หมายถึง รูปแบบฯ มีความเป็นไปได้/เป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.00 หมายถึง รูปแบบฯ มีความเป็นไปได้/เป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก

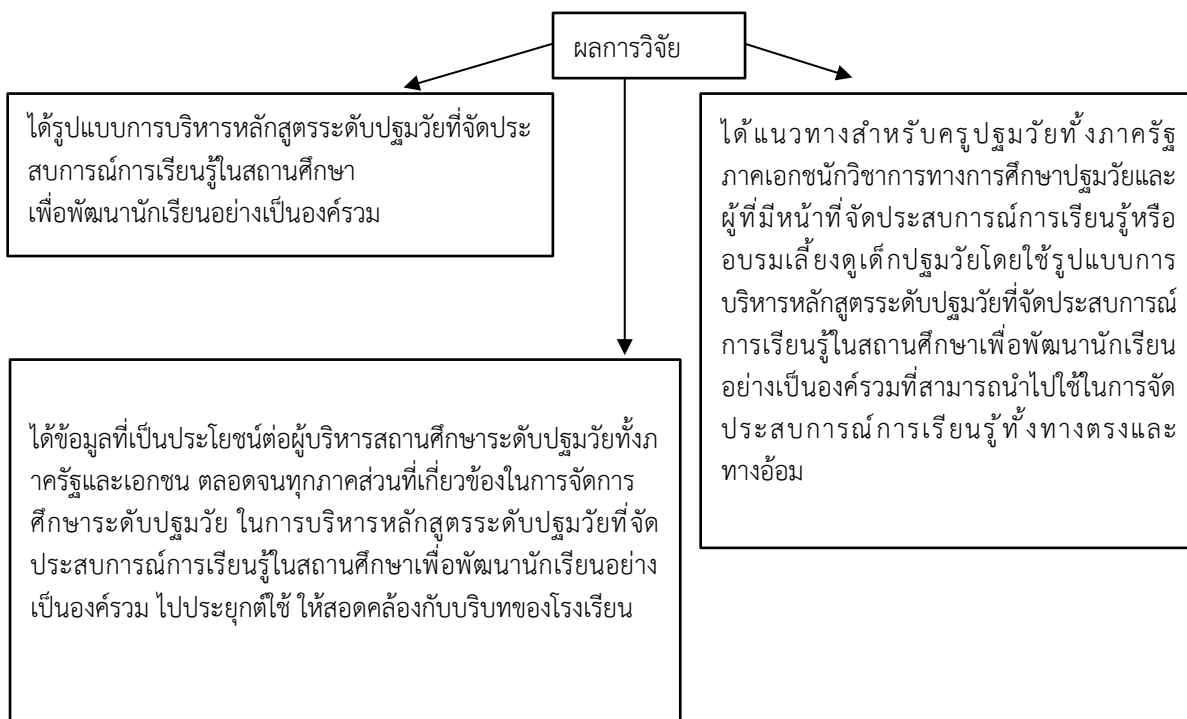
2.51 - 3.00 หมายถึง รูปแบบฯ มีความเป็นไปได้/เป็นประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง

1.51 - 2.00 หมายถึง รูปแบบฯ มีความเป็นไปได้/เป็นประโยชน์อยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง รูปแบบฯ มีความเป็นไปได้/เป็นประโยชน์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการตัดสินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็น องค์กรวม โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 ถือว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินข้อเสนอแนะอื่น ๆ ผู้วิจัย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาองค์ประกอบและแนวทางการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัด ประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์กรวม

1.1 ผลการศึกษาองค์ประกอบทางการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์ การเรียนรู้ใน สถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์กรวม พบว่า องค์ประกอบการบริหาร หลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์ การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็น องค์กรวมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบที่มี ค่าเฉลี่ย สูงที่สุด คือ กระบวนการใช้หลักสูตรการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตาม แนวคิดพหุปัญญา รองลงมา คือ ประสิทธิภาพการพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์กรวม องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ กระบวนการ ของหลักสูตร

1.2 ผลการศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ ในสถานศึกษาเพื่อ พัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์กรวม ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ปัจจัย การบริหารหลักสูตร 2) กระบวนการบริหาร หลักสูตร 3) กระบวนการใช้หลักสูตรการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ตามแนวคิดพหุปัญญาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์กรวม และ 4) ประสิทธิภาพการพัฒนา นักเรียนอย่างเป็นองค์กรวม 2. ผลการสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัย ที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์กรวมในสถานศึกษารูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัด ประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์กรวมที่ผ่านการตรวจสอบ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. รูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถาน ศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม ผลการวิจัยพบว่า ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 1) องค์ประกอบ ปัจจัยการบริหารหลักสูตร 2) องค์ประกอบกระบวนการของหลักสูตร 3) องค์ประกอบ กระบวนการใช้ หลักสูตรการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา เพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม และ 4) องค์ประกอบประสิทธิผลการพัฒนา นักเรียนอย่างเป็นองค์รวม แสดงให้เห็นว่าการบริหาร หลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์ การเรียนรู้ในสถานศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม มีการดำเนินการและให้ความสำคัญ ต่อการบริหารหลักสูตร สถานศึกษาเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนตั้งแต่ รังสันต์ โยศรีคุณ (2556, น. 5-6) กล่าวว่า การบริหาร หลักสูตรสถานศึกษาเป็นการดำเนินงาน ที่เกี่ยวข้องกับการเตรียม ความพร้อมในการจัดทำ หลักสูตรสถานศึกษา โดยมีการวางแผนการดำเนินการ จัดทำหลักสูตร การวางแผนการใช้หลักสูตร การนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล สรุปผลดำเนินการ และการปรับปรุงเพื่อพัฒนา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์ การเรียนรู้ในสถานศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรที่จัดทำขึ้นจะ เป็นเสมือนกรอบแนวทาง ในการพัฒนาผู้เรียน ให้สอดคล้องกับบริบทของความต้องการของชุมชนและ สังคม ดังที่ สุภักดิ์ โอฬาพิริยกุล (2556) กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบการบริหารวิชาการ สำหรับโรงเรียน อนุบาล มีองค์ประกอบการบริหารวิชาการสำหรับโรงเรียนอนุบาลด้วยกัน ทั้งหมด 3 ด้าน คือ ด้านการบริหาร หลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อให้ได้หลักสูตรที่เหมาะสมกับศักยภาพของสถานศึกษามากที่สุด

2. ผลการประเมินของรูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์ การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม ผลการประเมินความเป็นไปได้ของ รูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียน อย่างเป็นองค์รวม โดยภาพรวม พบว่า มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เพราะกระบวนการ ใช้หลักสูตรการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาเป็นกระบวนการเรียนการสอน ในลักษณะเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้และความสามารถทางการเรียนรู้ ที่มีอยู่ในตัวผู้เรียนตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา 8 ด้าน โดยมีแนวทาง ดังนี้ 1) วางแผนการสอนตามแนวคิด ทฤษฎีปัญญา 2) กำหนดจุดมุ่งหมายประสบการณ์ 3) จัดประสบการณ์ กิจกรรมตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา และ 4) การประเมินพัฒนาการของนักเรียน จะเห็นได้ว่า กระบวนการใช้หลักสูตร การจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา เป็นกระบวนการใช้หลักสูตรเพื่อให้เกิดประสิทธิผลการพัฒนา นักเรียนอย่างเป็นองค์รวม โดยมีกลไกที่สนับสนุน หลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์ การเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม ซึ่งผู้บริหารให้การสนับสนุน ส่งเสริมคณะครู และ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัตรวิไล สุรินทร์ชมพู และจิตติมา วรรณศรี (2566) ได้ทำการศึกษา รูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียน อย่างเป็นองค์รวม ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยการบริหารหลักสูตร องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารหลักสูตร องค์ประกอบที่ 3 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดทฤษฎีปัญญาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม และองค์ประกอบที่ 4 ประสิทธิผลการพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม และผลการตรวจสอบความเหมาะสมผลการ ประเมินความเป็นไปได้ที่อยู่ในระดับมาก ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปในการนำรูปแบบไปใช้ทุก องค์ประกอบ องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการใช้หลักสูตรการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินความเป็นประโยชน์ของรูปแบบทุก องค์ประกอบ องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยการบริหารหลักสูตร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยรูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัย ไปใช้ ดังนี้

1.1 องค์ประกอบทางการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม ควรดำเนินการ ดังนี้

1.1.1 ด้านปัจจัยการบริหารหลักสูตร ผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุน งบประมาณ จัดหาเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ หรือสิ่งที่เอื้ออำนวยช่วยให้การจัดประสบการณ์ กิจกรรม บรรลุเป้าหมาย

1.1.2 ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร ควรจัดทำข้อมูลสารสนเทศของ สถานศึกษา อย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นข้อมูลที่สำคัญให้กับผู้บริหาร ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร หลักสูตรสถานศึกษา เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานในการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาครั้งต่อไป

1.1.3 ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดทฤษฎีเพื่อ พัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม ผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อีกทั้งต้องมีการติดตามการดำเนินงานการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูเป็นระยะ เพื่อให้ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้บรรลุถึงเป้าหมายของหลักสูตรด้านประสิทธิภาพ การพัฒนานักเรียน อย่างเป็นองค์รวม ผู้บริหารสถานศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพของนักเรียน และประสิทธิภาพการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ของครู เมื่อเกิดผลจากการพัฒนา ควรได้รับการยกย่อง ชมเชย และเผยแพร่ผลที่เกิดจากการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้โดยเชิงประจักษ์เพื่อเสริมแรงและ จะเกิดการพัฒนาการปฏิบัติงานของครูต่อไป

1.2 ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนระดับปฐมวัยที่บริหารงาน ด้านวิชาการเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย อย่างเป็นองค์รวมมีความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ มีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น ควรเข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนการดำเนินงานของโรงเรียนร่วมกัน และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมพัฒนาครูในโรงเรียนให้มีภาวะผู้นำทางวิชาการ มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักสูตร มีทักษะด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลง ตามรูปแบบการพัฒนาผู้บริหาร โรงเรียนระดับปฐมวัยที่บริหารงานด้านวิชาการ เพื่อพัฒนา เด็กปฐมวัยอย่างเป็นองค์รวม ซึ่งจะช่วยให้ โรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัยประสบผล สำเร็จบรรลุตามจุดมุ่งหมาย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยและพัฒนาแบบการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนให้มีความรู้ความสามารถ ทางวิชาการ และทักษะด้านการจัดการศึกษาปฐมวัยที่เป็นไปตามเป้าหมายการศึกษาปฐมวัย

2.2 ควรวิจัยและพัฒนาแบบการพัฒนาครูที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนา เด็กปฐมวัยอย่างเป็นองค์รวม ให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและทักษะด้านการจัดการศึกษา ปฐมวัยที่เป็นไปตามเป้าหมายการศึกษาปฐมวัย

เอกสารอ้างอิง

- ฉัตรวิไล สุรินทร์ชมพู และจิตติมา วรณศรี. (2566). รูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่ 25 ฉบับที่ 2 เมษายน - มิถุนายน 2566.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- รังสันต์ โยศรีคุณ. (2556). การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- วรรณิ์ แกมเกตุ. (2555). วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. (2562). ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580
- สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการ ยุทธศาสตร์ชาติ.
- สุภัค โอพาพิริยกุล. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารวิชาการสำหรับโรงเรียนอนุบาล. วิทยานิพนธ์ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิตครุศาสตร์ สาขาวิชาบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. (2562). ราชกิจจานุเบกษา. 136 (ตอนที่ 56 ก). น. 30.